ձնացած է։ Այս վերջին ժամանակագրութիւն-ներ պէտք ունին ստուգուելու, եւ գաւազանա-գիրք անմիաբան են։

Հակառակ գաւազանագիրներու այս աւան-դութեան, ունինք երկու վկայութիւն, որ Ցովհ. Վ. Խուլ 1620ին եւ 1625 Ապրիլին տակաւին պատրիարք էր ի Կ.Պոլիս։ Սմբատեանց Մ. Ար-քեպ. կը յիշատակէ (Ցեղագիր Դեղարքունի գաւառի, Վաղշապ. 1895, էջ 400) ձեռագիր Աւետարան մը, գրուած Թոխաթեցի Միքայէլէ ի Կ.Պոլիս "յառաջնորդութեան Ցովհաննէս վար-դապետին ի Թ. Հ. ՌԿԹ (= 1620, որ հոն սխալ-մամբ 1720 տպուած է)։ Նոյնպէս Միքաճեան Ց. Վ. հրատարակած է վատիկանեան ձեռագրաց ցուցակը, որոնց մէջ կայ (թ. 1) Աստուածաշունչ մը ("Հանդ. Ամս.„ 1892, էջ 212—14), զոր գրած էր նոյն Միքայէլ Թոխաթեցի (որ ուրիշ երեք Աստուածաշունչ ալ գրած էր), Ցակոբ կրօնաւորի համար։ Միքայէլի մահուընէն ետեւ Ցովհ. Խուլ անձամբ թաղումը կը կատարէ եւ "ԾԿՌ„ (= 13.000!) դրամ տալով կ'առնու եւ կ'ամբողջացընէ Աստուածաշունչը։ Ցիշատա-կարանն ինքը Խուլ գրած է, որ եւ կը յաւելու ի վերջոյ. "բայց գրեցաւ սա ի Թվականիս Հայոց ՌՀԴ (= 1625) ի ապրիլ ամսոյ եղեւ աւար-տումն սմա, ի թագաւորութեան Ցաճկաց Սուլ-թան Մուրատին, ի Հայրապետութեան Ս. Էջ-միածնա Մելքիսէթ կաթողիկոսին, եւ ինձ մե-ղաւոր անարժանիս, եւ եմ պատրիարք այսմ նահանգիս, որ վերստին զարդարեցի զգիրքս,